

Είπε λοιπόν το «αδέκαστο» Συμβούλιο της Επικρατείας ότι ο **νόμος Παππά** περί τηλεοπτικών αδειών είναι «αντισυνταγματικός».

Με ποιο σκεπτικό; Διότι λέει:

«...μόνο αρμόδιο όργανο για τη χορήγηση των τηλεοπτικών αδειών το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (ΕΣΡ)».

Και ποιο είναι αυτό το ΕΣΡ;

Είναι μία από τις πρώτες «ανεξάρτητες αρχές» στην Ελλάδα.

Ιδρύθηκε με το Ν. 1866/1989 της κυβέρνησης Τζανετάκη και φέρνει τις υπογραφές των Υπουργών Οικονομικών (Α. Σαμαράς, ΝΔ) και Εσωτερικών (Ν. Κωνσταντόπουλος, ΣΥΝ).

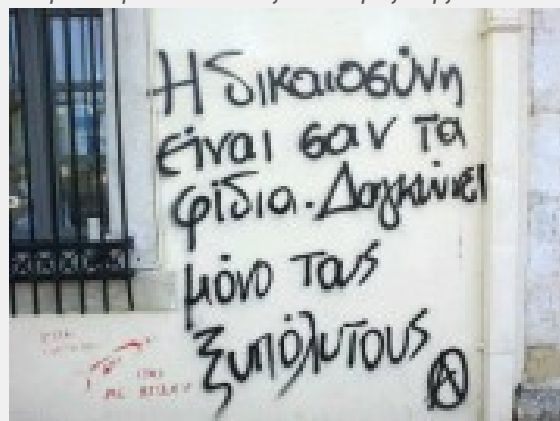
Μιλάμε για το Νόμο που θέσπισε τη **λειτουργία ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών**. Με το νόμο αυτό κατοχυρώνεται η **ανεξαρτησία** του ΕΣΡ έναντι της εκτελεστικής εξουσίας.

Τι είναι λοιπόν αυτές οι **Ανεξάρτητες Αρχές** και γιατί συγκροτούνται;

Στην παλαιότερη «**εθνική**» τους εκδοχή, πρόκειται για εθνικά συλλογικά κρατικά όργανα με αυτοτελή διοικητική υποδομή και προϋπολογισμό, των οποίων τα μέλη **απολαμβάνουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας**, διοριζόμενα από **μη κυβερνητικούς φορείς** για ορισμένη θητεία και έχουν ως ρόλο την **κυριαρχική εποπτεία** ευαίσθητων τομέων της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής ζωής. Το ΕΣΡ είναι μια από αυτές τις Αρχές, όπως και η Ανεξάρτητη Αρχή Τηλεπικοινωνιών (άλλες αδειούλες εκεί...) και μερικές ακόμη.

Μετάφραση:

Κρίσιμοι τομείς του συνόλου τελικού της δημόσιας ζωής και της οικονομίας, στεγανοποιούνται απόλυτα από την κυβέρνηση και την εκτελεστική εξουσία, ώστε να μην επηρεάζονται ούτε «από καραμπόλα» και κατ' ελάχιστον από την λαϊκή θέληση. Να ελέγχονται πλήρως δηλαδή από την πραγματική οικονομική και πολιτική εξουσία του κεφαλαίου, που δεν της αρέσουν τα ανακατάματα με πολιτικές επιλογές της κοινωνίας, έστω μετριοπαθείς.

Στην σύγχρονη «**Ευρωπαϊκή**» **εκδοχή**, προστίθεται πλειάδα Ανεξάρτητων Αρχών, μέσω των οποίων αποσιλώνεται η αρμοδιότητα και αυτών ακόμη των εκλεγμένων αστικών κυβερνήσεων, προς όφελος της άμεσης παρέμβασης των «εμπειρογνομώνων της αγοράς» και φυσικά των (μη εκλεγμένων) οργάνων της ΕΕ.

Κλασσικά παραδείγματα το **Συμβούλιο Δημοσιονομικής Πολιτικής** και η «**Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων**».

Το πρώτο αναλαμβάνει, στο πλαίσιο της **Νέας Οικονομικής Διακυβέρνησης της ΕΕ**, τον έλεγχο των εθνικών κρατικών **προϋπολογισμών**, ώστε να διασφαλίζεται η εφαρμογή των Μνημονίων Διαρκείας που ορίζει το Δημοσιονομικό Σύμφωνο της ΕΕ.

Η δεύτερη, θα αντικαταστήσει σταδιακά και οριστικά από το 2017 τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων και θα έχει ως αποκλειστική αρμοδιότητα **να ...εισπράττει** και να τρομοκρατεί δρομολογώντας τις κατασχέσεις και τις ληστείες. Η Αρχή αυτή θα έχει λειτουργική ανεξαρτησία, διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και δεν θα υπόκειται σε έλεγχο από κυβερνητικά όργανα, κρατικούς φορείς ή άλλες διοικητικές αρχές, ενώ ταυτόχρονα δεν υπόκειται και σε ιεραρχικό έλεγχο, δηλαδή από το υπουργείο Οικονομικών. Όργανα διοίκησης της Αρχής αποτελούν το συμβούλιο διοίκησης και ο διοικητής και ένας εμπειρογνώμονας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Κατά την επιλογή του συμβουλίου διοίκησης θα μετέχουν και δύο στελέχη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Οι Ανεξάρτητες Αρχές που θα πολλαπλασιαστούν σαν τα μανιτάρια, αποτελούν εντυπωσιακό βήμα θωράκισης της οικονομικής εξουσίας και πολιτικής απολυταρχίας του κεφαλαίου στο σύγχρονο καπιταλισμό.

Δεν αποτελούν μάλιστα τον τελευταίο σταθμό! Ο Γερμανός Υπουργός Οικονομικών **Σόιμπλε**, πριν ένα χρόνο περίπου, ζήτησε μια ακόμη **σοβαρή κλιμάκωση** στην ίδια υπερ-αντιδραστική κατεύθυνση: Πρότεινε να ανατεθούν κάποιες από τις εξουσίες της Κομισιόν σε πολιτικά ανεξάρτητες αρχές σε **παν-ευρωπαϊκό επίπεδο**, για παράδειγμα μια ευρωπαϊκή αρχή ανταγωνιστικότητας και εσωτερικής αγοράς!

Το παζλ πλέον έχει συμπληρωθεί, η εικόνα είναι σαφής: **Οι αστικές κυβερνήσεις που εκλέγονται (ακόμη...), αποτελούν ένα όλο και πιο μερικό στοιχείο στη σύνολη εξουσία του κεφαλαίου.**

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουν καθοριστικό ρόλο. Αντίθετα! Σημαίνει όμως ότι οι αρμοδιότητες που τους απομένουν είναι πλήρως σχεδόν αποστειρωμένες προς την πλευρά της λαϊκής κυριαρχίας και των συμφερόντων της κοινωνικής πλειοψηφίας και απόλυτα σχεδόν καθορισμένες από την ανάγκη διαχείρισης των συνολικών συμφερόντων του κεφαλαίου.

Μόνο σε αυτό το πλαίσιο μπορούμε να ερμηνεύσουμε γιατί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σε ότι αφορά τον πολύ σημαντικό κλάδο των ΜΜΕ, κινήθηκε αποκλειστικά στην κατεύθυνση της νομιμοποίησης σε μια ομάδα επιχειρηματιών της ενημέρωσης (και της είσπραξης εσόδων...) , σε σύγκρουση με μια άλλη και τίποτα περισσότερο.

Κατά τα άλλα ωστόσο, είναι καιρός να στοχαστούν διάφοροι στην αριστερά γύρω από το τι σημαίνει **πραγματικά εξουσία του κεφαλαίου** (υπερβαίνοντας τις κυβερνητικές χίμαιρες), αλλά και πόσο αποδεικνύονται πουκάμισα αδειανά έννοιες όπως «**δικαιοσύνη**» ή **Σύνταγμα**.

Ο νόμος τους και το Σύνταγμά τους είναι ενάντιά μας, τόσο όσο και η βάρβαρη πολιτική τους.

Το να αναζητά κανείς να προστατευθεί προσφεύγοντας σε αυτούς τους θεσμούς (ή και πολύ περισσότερο για να ...δικάσει και να τιμωρήσει τους δυνάστες του λαού!), είναι σαν να ζητά προστασία από το χειριστή της γκιλοτίνας για την μη εκτέλεση της θανατικής ποινής...

П.М.